

Bezinning 365: Waardevoller dan de wereld

Marcus 8,34-9,1 = weekdagen 6° week vrijdag

Het Woord

Hij riep de menigte samen met de leerlingen bij zich en zei: Wie Mijn volgeling wil zijn, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en zo achter Mij aan komen. Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van Mij en het evangelie, zal het behouden. Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint, maar er het leven bij inschiet? Wat zou een mens niet overhebben voor zijn leven? Wie zich tegenover de trouweloze en zondige mensen van deze tijd schaamt voor Mij en Mijn woorden, zal merken dat de Menszoon zich ook voor hem schaamt, wanneer Hij komt in het gezelschap van de heilige engelen en bekleed met de stralende luister van zijn Vader.' Verder zei Hij ook nog: 'Ik verzeker jullie: sommigen die hier aanwezig zijn, zullen niet sterven voordat ze de komst van het Koninkrijk van God in al zijn kracht hebben meegemaakt.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Jezus zegt duidelijk dat men zijn kruis moet opnemen om Hem te volgen. Dit gebeurt volgens het Marcusverhaal voordat Hij zelf aan een kruis sterft. We horen de grote paradox van ons geloof: verliezen om te winnen.

Daarna verklaart Hij die uitspraak. 'De hele wereld winnen' betekent alle bezittingen van de wereld als de zijne kunnen beschouwen. En toch – en dat is het punt van deze uitspraak – weegt dat niet op tegen de waarde van het leven van een persoon. Wat we ook *hebben*, het *zijn* steekt daar ver boven uit. De mens als persoon heeft dus een oneindige waarde. Daarom ook de tweede vraag: 'Wat zou een mens niet overhebben voor zijn leven?' Het 'wat' slaat op *hebben*. Het antwoord hangt zonneklaar in de lucht: 'Alles.' Welnu, het leven is een gave van God. Het is de uitdrukking van zijn liefde. En voor ons leven geeft Jezus zijn leven. Uit pure liefde. Liefde die ons leven oneindig waardevol vindt, dat Christus er zijn leven voor geeft.

Zouden we ons dan schamen voor Hem onder de negatieve en soms zelfs antigodsdienstige druk van de omgeving? Het zou getuigen van een groot tekort aan dankbaarheid en wederliefde. Die dankbaarheid en wederliefde moet tot uiting komen in getuigenis over Hem en zijn boodschap, ook als dat lastig wordt of zelfs pijnlijk. Nog meer: als dat betekent dat men er net als Jezus zelf

voor moet sterven. De lezers van het Marcusevangelie in Rome wisten maar al te goed wat het betekende vervolgd, gemarteld en gedood te worden voor hun geloof in Jezus Christus.

De tekst eindigt met een mooi lichtpunt, met een warm vuur van hoop. Een deel van de mensen die naar Jezus luisteren, zullen het Koninkrijk van God zien en wel in al zijn kracht. Hier ligt een duidelijke link naar Jezus' verrijzenis. Niet lijden en dood zijn het laatste, maar verrijzenis en leven. Daar staat God zelf garant voor.

Het Woord in mijn leven

Wat is de inhoud van het 'kruis' dat ik opneem om Jezus te volgen? Realiseer ik me dat ik een oneindige waarde heb? Schaam ik me voor mijn omgeving voor mijn geloof in Jezus Christus en zijn boodschap?

Bidden met het Woord

Heer God,
U hebt mij geschapen.
In Uw ogen ben ik oneindig waardevol.
Geen bezit van de wereld
kan mijn leven vervangen.
Dank U voor zoveel achting.
Dank U voor de liefde
die U toonde in Jezus, Uw Zoon.
Hij gaf zijn leven voor mij,
uiterste teken van liefde.
Geef dat ik me nooit schaam
voor U, voor Hem en zijn boodschap.
Sta me altijd bij,
vooral als ik bespot en vervolgd word
omdat ik openlijk getuig
van U en Uw evangelie. Amen.

© Eric Haelvoet 2015